

Barnombudsmannen tiger om hedersvåld

Per Brinkemo

Innehåll

- 1 Barnombudsmannen tiger om hedersvåld
- 2 Religiösa skolor & Barnen Först
- 3 Islam, etnicitet eller religion?
- 4 Barnen Först: s årsmöte

Ansvarig utgivare:

Sara Ghasemyani
sara.ghasemyani@spray.se

Redaktör:

Soleyman Ghasemiani
soleyman_ghasemiani@yahoo.com

Adress: Box 69 / 424 22 Angered

- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 08- 590 737 99
- barnenforst@gmail.com
- www.barnenforst.se
- www.childrenfirstinternational.org

Den senaste tiden har Rädda Barnen varit i blåsväder efter att ha censurerat delar av forskaren Pernilla Ouis rapport om hedersrelaterat våld i Mellanöstern. Redan före denna debatt har det riktats både intern och extern kritik mot Rädda Barnens tveågsna hållning i frågan.

Rädda Barnen är emellertid inte ensam om en bristande förmåga att hantera hedersfrågor. Organisationen har sällskap av den särskilda myndighet som skall företräda barnen – barnombudsmannen, BO. Både RB och BO har varit så rädda att ta i dessa frågor att de länge blundade för hela problematiken. Rädda Barnen skall emellertid ha heder av att nu åtminstone kisa. BO däremot blundar alltjämt, trots medvetenheten om att dessa barn far ohyggligt illa.

Frågan om hedersvåld finns överhuvudtaget inte på BO:s agenda.

Gör man en sökning på BO:s hemsida på orden ”heder”, hederskultur” och ”hedersrelaterat” får man inga som helst träffar. Jo, en. Ett menlöst svar på ett öppet brev från föreningarna Glöm aldrig Pela och Fadimes riksförening och Barnen Först som vädjar om engagemang i frågan.

Redan 1993 fick Sverige en barnombudsman som skulle övervaka att barnkonventionen efterlevs. BO:s uppgift är att ”... delta i den allmänna debatten, skapa opinion i angelägna frågor och påverka beslutsfattaress och allmänhetens förhållningssätt i barn- och ungdomsfrågor”. 2001 fick BO ännu större befogenheter att sätta press

Gå till sidan 2

på myndigheter, kommuner och landsting. Barnens egen representant kunde nu kräva att myndigheter redovisar vad de gör för att leva upp till barnkonventionen. BO anförtroddes med andra ord stor makt. Men den förvaltas dåligt.

I många år har jag ägnat mig åt problematiken med dumpade barn, alltså när invandrade föräldrar mot barnens vilja skickar tillbaka dem till hemländerna för att de skall uppfostras enligt landets traditioner. Inte sällan har barn hamnat i både främmande och farliga – läs krigsliknande – miljöer.

Efter flera TV-program, en bok, debattartiklar och artikelserier var frågan i allra högsta grad på tapeten. Hördes något från BO? Så klart inte.

För drygt ett år sedan var jag inbjuden som talare till en konferens om barn och diskriminering arrangerad av föreningen Barnen Först.

En annan talare var barnombudsmannen Lena Nyberg. Där var många förkämpar för barnkonventionen, i huvudsak människor med ursprung i

andra länder, bland annat Sara Mohammad, ordförande i föreningen Glöm aldrig Pela och Fadime, och Fadimepristagaren Soleyman Ghasemiani. Publiken fick lyssna på det ena exemplet efter det andra om hur tusentals svenska barn inte själva får välja sina liv, inte får välja livspartner, om barn som skickas på uppfostringsresor till brutala religiösa skolor, och som till och med dumpas utomlands. Om dessa barn hade BO inte ett ord att säga. Och det värsta är: det har hon aldrig haft.

Det var inte BO som lyfte fram problematiken med tvångsäktenskap. Det var inte BO som höjde lansen till kamp för pojkar och flickor som drabbas av hedersrelaterat våld. Det var inte BO som drev fram en ändring av passlagen till skydd för de barn som mot sin vilja skickas utomlands för att återuppfostras, dumpas, eller giftas bort, en lag som innebär att också minderåriga barn från och med den 1 juli kan ta sig tillbaka till Sverige, även om föräldrarna motsätter sig det.

BO har prioriterat andra frågor. På konferensen talade hon om en dis-

kriminering som i sammanhanget är en lyxproblematik: barns smutsiga skoltoaletter och om somliga affärsidkare som försöker stoppa barn från att handla i grupp i sina affärer av rädsla för snatterier. Ställd mot väggen om vad

hon gör för dem som drabbas av hederstänkandet och religiösa förbud ursäktade hon sig med: ”Vi kan inte driva alla frågor vi vill, vi är bara 23 anställda.” I min enfald trodde jag att BO var den som gick i bräsch, som i kraft av sitt ämbete vågade föra alla barns talan, också när regeringar och allmänhet inte förstår problematiken. Istället tycks BO stå med fingret i luften för att pejla vindarnas riktning. Det är dags att kräva: Vakna upp!

* Artikeln var publicerad i *Sydsvenskan* 080210

RELIGIÖSA SKOLOR & BARNEN FÖRST

Staffan Rosander

På höstens första medlemsmöte (FRI), 070929, kom Soleyman Ghasemiani, sedan 2002 ordförande för svenska Barnen Först, och talade om religiösa skolor för barn. Soleyman är socionom och författare och flitig samhällsdebattör i barnrätts- och kvinnorättsfrågor. Han tilldelades 2006 års Fadimepris för långvariga insatser mot hedersbrott och patriarkalt kvinnoförtryck. Flera av Soleymans böcker diskuterar dessa frågor.

”Barnen Först” är en internationell organisation till försvar för barns rättigheter. Den bildades 1999 och är mest aktiv i Iran, England och kanske framförallt Sverige. Organisationen tar starkt avstånd från alla försök att påtvinga barn/ungdom religion innan de är vuxna nog att göra sitt eget val. Man motsätter sig konfessionella skolor med motiveringen att religion skadar barns normala utveckling mot vuxenhet och inhämtandet av grundläggande kunskaper

för att själva kunna göra en egen bedömning av olika samhälleliga skeenden. Religionen kan stoppa denna process och göra barnen dogmatiska och antidemokratiska. Religioner i allmänhet och islam i synnerhet är öppet kvinnofientliga och patriarkala. Därför skall barn värjas från dessa värderingar.

Soleymans föredrag formade sig till ett intensivt försvar av barnens rätt att slippa bli påtvingade någon religiös tro. Speciellt de barn som lever i religiösa och traditionella miljöer behöver en sekulär skola. Man måste kämpa mot de religiösa skolorna för barn. Här följer ett referat av föredraget:

Man får höra att ”religionsfriheten är en grundlagsskyddad rättighet” och att ”människor har rätt till sin egen tro” osv. Ja, vuxna har rätt att tro på vad de vill inom det demokratiska samhällets

gränser. Religion är de vuxnas rättighet liksom religiösa skolor för vuxna. Dagens ämne är emellertid religiöst inriktade skolor för barn. Vad har barn med religion att göra? Konfessionella skolor för barn förutsätter att barnen har religionen ifråga. Men det som kallas barnens religion är i själva verket föräldrarnas religion.

Barnkonventionen är bra i mycket men har brister: den säger t ex att barn har rätt till religion. Barn har ingen religion! Barn är inte mogna att göra en egen bedömning. De saknar verktygen: de har inte

tillräckliga kunskaper eller tillräcklig intellektuell förmåga att göra en analys. De kan inte ta beslut, ta de fulla konsekvenserna av sitt handlande: barn får inte rösta i allmänna val och är inte

straffmyndiga. Varför religion? De påtvingas en religion när de är så små att

Konfessionella skolor...

de inte kan värja sig.

Religiöst inriktade skolor har funnits sedan länge runt om i världen, inte bara i Sverige. Friskole-reformen 1991 innebar att, om man uppfyllde skollagens normer kunde man få statsbidrag. Detta öppnade självklart dörren även för religiösa friskolor, och det gäller alla religioners skolor. När reformen genomfördes ursäktade sig många politiker, även socialdemokrater, med att hävda att

det redan finns religiöst styrda skolor och att statsbidraget ger möjlighet att kontrollera hur de bedriver undervisningen och hur barnen blir behandlade. Man hänvisar också till att vi har skrivit under europeiska konventioner, där det står att religiösa har rätt att ha sina skolor och skicka sina barn till de skolor de vill. Detta är en gammal ursäkt som fortfarande tas till. Det låter som om det är

en högre makt som ingått dessa överenskommelser och att alla måste underordna sig. Man bortser från att det är politiker som har instiftat lagarna och att det är politiker som måste ändra dem om de inte

uppfyller barnens rättigheter.

Nu, enligt friskole-reformen, kan man kontrollera skolorna. Vi har sett att några stängts, men, fortfarande: vad har barn med religion att göra?

Soleyman har suttit med i paneler där representanter för konfessionella skolor säger att barnen får *exakt* samma undervisning som i "vanliga" skolor. De kan därför inte förstå att man för "kampanj" emot dem. Skolverket hittar ju nästan aldrig något belägg för att de strider mot gällande lagstiftning.

Vi bör istället fråga oss varför dessa skolor överhuvudtaget finns, om det nu inte är någon skillnad.

Varför heter en skola t ex "Islamiska skolan" om det

inte har något värde i sig? Skolorna bygger sin verksamhet på outtalade religiösa ramar och värderingar angående sexualitet, kvinnans underordning, sexualupplysning mm. De finns där oberoende av om lärarna försöker uppträda "svenskt".

Man skyltar inte med värderingar som att homosexualitet skulle vara sjukligt eller straffbart eller kvinnor mindre intellektuella än män. Skolans huvudman vet vad som gäller i Sverige, dvs läroplanen. Men han, eller sällan hon, kan inte propagera mot det som står i Bibeln, Koranen eller Toran och samtidigt hävda att skolan är kristen, muslimsk resp judisk.

Aldrig hör man en ordförande för en islamisk rörelse uttala någon kritik mot talibanerna eller de brott mot de mänskliga rättigheterna som regimen begår i olika islamiska länder i Islams namn. De grundläggande värderingarna är desamma. Skulle rektorn för en islamisk skola i Sverige kunna säga:

"Flickor, vi bor i ett demokratiskt land. Jag tycker att ni inte skall bära slöja."? Nej, det skulle strida mot de grundläggande idéerna enligt Islam.

Konfessionella skolor...

Likadant är det när det gäller hädelse: man får inte häda Islam (men däremot gärna andra religioner). Kan konfessionella skolor ha sexualundervisning, som skolan är skyldig att ge? Knappast. Naturligtvis följer man läroplanen

får ej kritiseras, för då kan man råka bli upplyst om svagheter i dem. De är emot nyfikenhet för den gränsar till hädelse. Svaret på frågor är alltid:

”Det bara är så.” Detta är farligt: barnen måste kunna lita på de vuxna; de vuxna är auktoriteter och måste så vara för mänsklighetens

bestämmer, därnäst hans sändebud och sedan översteprästrarna. Man kan inte ifrågasätta; detta genomsyrar alla religioner. Hur kan barnen lära sig om demokrati och allas lika rättigheter av lärarna i en konfessionell skola, av hur de uppträder mot varandra och mot eleverna?

officiellt. Ingen tillstår något annat.

Även i allmänna skolor har föräldrarna rätt att undanta sina barn från vissa ämnen som sexualundervisning, anatomi, simundervisning, musik eller idrott. Det är självklart att de religiöst inriktade skolorna organiserar undervisningen i dessa ämnen *exakt* enligt sina värderingar. Föräldrarna skickar naturligtvis sina barn till dessa skolor. De vill ha ännu större frihet att uppfostra sina barn.

Religion är tro på ett högre väsen. Religionerna

överlevnad.

Skolans undervisning måste vara allsidig. Olika aspekter måste redovisas. En religiöst färgad skola kan inte det. Religioner delar in människorna: jag har rätt tro, du har fel! En religion kan inte existera om den säger att andra religioner är likvärda. Skolorna med religiös huvudman har inte startats för att ge allsidig kunskap. De är till för att lära barnen den specifika religionens värderingar.

Soleyman hävdar att ingen religion är byggd på demokratiska idéer. Religionerna är hierarkiska, och diktatoriska: Gud

Religioner bygger på en tro, som inte tål vetenskaplig prövning. Detta är ramen som svenska skolor skall hålla sig inom. Plymouthskolans rektor var en av de modigaste och dummaste, som sade sig tro på *intelligent design*. Man lär då ut evolutionsteorin och skapelseläran som två likvärda förklaringsmodeller.

Inga andra säger öppet att de inte tror på naturvetenskaperna, för då riskerar skolan att få stänga helt och hållet. Men i praktiken finns sådana värderingar. Tron på att tron är överordnad vetenskapen hindrar barns kunskapsinhämtning, den som de behöver för sin utveckling och för att som vuxna själva kunna värdera, bedöma och fatta vettiga beslut om livet.

Ingenstans står det att en islamisk skola kommer att lära ut att flickor skall bära slöja, är mindre värda, inte får ha pojkvänner, inte får gå på disko eller simma

Gå till sidan 6

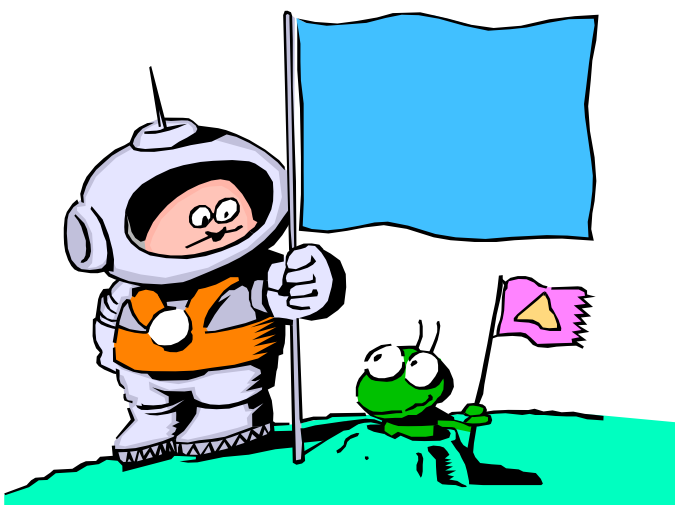

Islam, etnicitet eller ...

tycker! Detta är ett befängt antagande. Islam är ingen etnicitet som kan inkludera hela den skara av människor som bor i ett visst geografiskt område utan en religion. Det är löjväckande när man ständigt pratar om en och en halv miljard muslimer bara för att de är födda i en zon där islam är den dominerande religionen. Av denna en och en halvmiljarders grupp, är hundratals miljoner ateister. Miljoner och åter miljoner av dem är aktiva socialister. Och bland de människorna som själva

militären som medel och språk. Av den så kallade "en och en halvmiljard muslimerna" var det en försvinnande och obetydlig skara som hörsammade det muslimska prästerskapet och makthavarna där. Säg att det var tjugotusen eller femtio tusen som från Pakistan till Syrien kände sig riktigt kränkta och vällde över gatorna. Hur många promille är det egentligen? Ingenting alls.

Islam är en religion som vilken annan religion som helst. Religiös tillhörighet är en antagen identitet. Därför skall man aldrig benämna människor med någon religion bara för att

bekänner sig till islam finns en oerhört bredd mosaik, med stora variationer i tro och praktik, från strängt religiösa till mycket liberala individer och grupperingar.

Mohamadteckningarna visade med all stor tydlighet denna stora skillnad mellan befolkningen i de islamstyrda länderna och makthavarna som styr med

de kommer från något specifikt område. I Sverige betyder inte "de kristna", svenskar eftersom det är erkänt att alla

svenskar inte är "kristna"! När man säger "de kristna" så förstår alla det betyder de som bekänner sig till kristendomen, de som är praktiserande. Varför gäller inte detta alla de en och en halvmiljards människorna som utan eget samtycke sätts in på islams konto?

Konfessionella skolor ...

tillsammans med män så snart de fyllt 9 år. Det kommer aldrig att stå någonstans. Dessa värderingar och traditioner finns i märgen hos dem som startat skolan och hos många av lärarna. Skolorna är patriarkala och förstärker könsuppdelningen.

Gud är en allvetande och övervakande och straffande makt som finns överallt. Religiösa vakter behövs ej. Barnet tror på en vakt, dvs Gud som finns där jämt, och känner rädsla för Gud, helvetet eller andra företeelser som finns runt omkring. Soleyman hade själv som barn en gång stulit pengar av sin mor. Han var livrädd, inte för modern, utan för att Gud skulle straffa honom.

Även om de religiösa skolorna skulle undervisa helt enligt skolplanen, finns deras värderingar med hela tiden och i alla lektioner. Hela miljön är religiös även om skolorna är helt laglydiga. Skolverket kan förstås inte hitta detta. Barnen måste först bli vuxna och sedan bestämma sig för att anta en religion.

Inga religiösa, politiska m fl värderingar skall hindra att man först tar hänsyn till barnen. Konfessionella skolor för barn skall stängas!

Islam, etnicitet eller religion?

Soleyman Ghasemiani

Tv-programmet Agenda 14 oktober behandlade bl.a. Karsten Kjaer, den danske journalistens film om Muhammedteckningarna. Karsten reser till Libanon, Iran, Syrien, Qatar, Frankrike, Turkiet och tillbaka till Danmark för att träffa dramats huvudpersoner och söka svar. Filmens budskap är att oroligheterna och demonstrationerna var ett verk av de religiösa ledarna och de islamistiska makthavarna. Bland debattörerna fanns Mohammad Fazlhashemi, docent i idehistoria, Helena Benouda ordförande för Sverige muslimska råd och Dilsa Demirbag-sten. Det var en intressant debatt med olika infallsvinklar om Mohammedkarikatyrerna.

Men det var särskild en sak som jag reagerade starkt emot.

Fazlhashemi kritiserade Karstens film för att den inte visar hela bilden när den han ger sken av att det bara var yrkesdemonstranter och religiösa ledare som var emot karikatyrerna. Han avfärdar detta och understryker istället att det finns över en

och en halv miljard "muslimer" i världen och att det var så många människor som kände sig kränkta. Jag skulle inte ha blivit förvånad om Benouda hade fällt den kommentaren men det var Fazlhashemi som plötsligt står där och påminner oss om världens en och en halv miljard muslimer.

Jag tror inte att Fazlhashemi är religiös själv eller om han räknar sig själv som muslim, men enligt hans perspektiv inkluderas han också av i den "en och en halv miljard skaran". Alla människor som inte öppet tillhör någon annan religion, räknas som muslimer i islamiska företrädares ögon. Man föddes i islam, för den delen i alla andra religioner också. Den går i arv från föräldrar till barn utan att man kan

säga något om det. Tar man bladet ur munnen och vill ta avstånd kallas man för avfälling och kättare. Det går visserligen an att träda ur kristendomen åtminstone sedan kyrkan i väst fick lämna den politiska makten ifrån sig och anvisades mer och mer till den privata sfären. Islam däremot får man absolut inte lämna offentligt där den håller i eller delar den politiska makten.

Det konstiga i debatten är när akademikerna, eller "vetenskapsmännen" ser på världen genom de religiösa

krafternas fönster. För Fazlhashemi och de islamiska företrädaarna är "islam" inte en religion man antar utan en "ras", en "eticitet" som inkluderar individen avsett vad hon

Gå till sidan 6

Barnen Först: s årsmöte 2008

Lördagen den 29 mars höll Barnen Först: sitt årsmöte i Stockholm. motioner och valde en ny styrelse. Mötet gjorde en del

Från vänster, stående: Sara Motiei, Soleyman Ghasemiani, Sherzad Fatih. Sittande från vänster: Mostafa Asadpour, Kvistan Shahabi, Mahmood Shahabi.

Årsmötet behandlade verksamhetsrapport, verksamhetsplan och en del justeringar i stadgarna. De nya stadgarna kommer att finnas tillgängliga på

hemsidan.

Barnen Först kommer att fortsätta med sitt arbete som tidigare. Mötet betonade bl.a. vikten av opinionsbildning mot religiösa skolor för barn och aktiveringen av Nätverket mot religiösa skolor.

Den nya styrelsen består av Mostafa Asadpour som ordförande, Kvistan Shahabi som vice ordförande, Mahmood Shahabi som kassör, Sherzad Fatih och Soleyman Ghasemiani som ledamöter och Sara Motiei och Arezo Jacobsson som suppleanter.

Mötet tackade Soleyman Ghasemiani för hans stora och oförtröttliga insatser inom Barnen Först. Av privata skäl ville Soleyman Ghasemiani inte ställa upp längre som ordförande. Men han är med i styrelsen och kommer att vara redaktör för Barnen Först: s tidskrift även i fortsättningen.

Mostafa Asadpour
Ordf. Barnen Först
2008-03-30

Barnen Först

Barnen Först
Box 69
424 22 Angered

Tel: 070- 444 15 78
Fax: 08- 590 737 99
barnenforst@gmail.com
info@barnenforst.se
www.barnenforst.se

OBS!

www.barnenforst.se

Stöd oss!

Postgiro:
40 55 55-4

Children First

Main Office:
Chair Person, Soraya Shahabi
CF, BM Box 2592
London WC1N3XX / England

Tel. 44-798 134 3101
Fax: 1-413-639- 1602
childrenfirstinternational@yahoo.ca
www.childrenfirstinternational.org